

Stockholm den 4 juni 2020

Svea hovrätt
Box 2290
103 17 Stockholm

**Mål nr FT 11253-19, Lars Erik Larsson ./ staten genom
Justitiekanslern angående ränta m.m.**

Med anledning av hovrättens föreläggande med statens svarsskrift
(aktbilaga 10 och 9) får Lars Erik Larsson anföra följande.

**1 LARS ERIK LARSSON BEGÄR ATT MÅLET SKA
AVGÖRAS EFTER HUVUDFÖRHANDLING**

1.1 Av föreläggandet framgår att hovrätten avser att avgöra målet utan
huvudförhandling. Lars Erik Larssons inställning är dock att det med
anledning av tingsrättens dom samt vad staten anfört i sitt yttrande
uppstått vissa frågor i målet som bäst belyses vid en
huvudförhandling.

1.2 För det första har staten med hänvisning till Högsta domstolens
beslut den 18 mars 2019 i mål nr Ö 5879-18 (domvillomålet) i sitt
yttrande anfört att en sakägare inte har ”rätt till ränta utöver vad som
följer av regleringen i 13 kap. 1 § utsökningsförordningen och
13 kap. 2 § utsökningsbalken”.

1.3 Dessa bestämmelser reglerar Kronofogdemyndighetens skyldighet
att göra medel räntebärande vid verkställighetshinder och vem som
har rätt till sådan ränta (s.k. kompensationsränta). Frågan om vilken
relevans kompensationsräntan har i det aktuella målet har inte

berörts under skriftväxlingen i tingsrätten och berördes endast kortfattat under huvudförhandlingen. Lars Erik Larssons uppfattning är att regleringen om kompensationsränta saknar relevans för bedömningen av hans rätt till dröjsmålsränta. Detta eftersom regleringen avser en annan situation än då Kronofogdemyndigheten utan godtagbar anledning innehåller borgenärens pengar. Eftersom den rättsliga regleringen är relativt komplicerad och teknisk vore det enligt Lars Erik Larsson till fördel för målets handläggning om parterna gavs tillfälle att utveckla sin talan vid en muntlig förhandling där det också finns möjlighet att ställa kompletterande frågor.

- 1.4 För det andra har staten i sitt yttrande uttalat sig om hur Lars Erik Larsson fört sin talan vid huvudförhandlingen i tingsrätten. Staten har vidare haft synpunkter på hur tingsrätten värderat bevisningen av Lars Erik Larssons skada.
- 1.5 Lars Erik Larsson har vid huvudförhandlingen i tingsrätten förklarat att han anser att han har lagt fram den bevisning som skäligen kan krävas av honom för att visa att skadan i vart fall uppgår till yrkat belopp. Han anser inte att det finns behov att åberopa 35 kap. 5 § rättegångsbalken. Enligt Lars Erik Larsson framgår det av utredningen i målet att han, om medlen betalats ut i rätt tid, skulle ha placerat aktuella medel i SKAGEN Global uppgåendes till ett så stort belopp att placeringarna i vart fall skulle ha genererat den avkastning som han yrkar ersättning för. Enligt Lars Erik Larssons uppfattning vore det till fördel för målets handläggning om han vid en huvudförhandling i hovrätten ges tillfälle att muntligen utveckla sin talan samt hur han anser att bevisningen bör värderas.
- 1.6 Därtill har frågan om räntelagens analoga tillämpning i målet inte fått sådan belysning i tingsrätten att det är uppenbart att en

huvudförhandling i hovrätten är obehövlig. Istället för att bedöma frågan enligt de principer som framgår i rättsfallet NJA 2016 s. 1035, har tingsrätten felaktigt funnit att frågan om räntelagens analoga tillämpning vid Kronofogdemyndighetens dröjsmål redan avgjorts genom Högsta domstolens beslut i domvillomålet.

- 1.7 För det fall hovrätten bedömer att det är uppenbart att huvudförhandling är obehövlig hemställer Lars Erik Larsson om att han ska få tillfälle att slutföra sin talan.

Som ovan,

Helena Myrin

Erik Scherstén